

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului Sarivan Nicolai, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Sarivan Nicolai Marcu, născut la 07 februarie 1976, originar din s. Lăpușna, r-nul Hîncești, domiciliat în mun. Chișinău, str. Kiev 16/6, ap. 6.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 11.12.2014-20.03.2015 (*prima instanță*)

2. 10.04.2015-18.06.2015;

25.01.2016-28.03.2016 (*instanța de apel*)

3. 11.08.2015-15.12.2015;

27.05.2016-22.06.2016 (*instanța de recurs*)

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015, *cauza fiind judecată în baza probelor administrate la faza urmăririi penale*, Sarivan Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Sarivan N., de comun acord și împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor în scop de înstrăinare, acționând prin participație, sub forma grupului criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautor, pentru preparare, păstrare, prelucrare, procurare, expediere, transportare, distribuire și vânzare, în circumstanțe nestabilite de

organul de urmărire penală, a obținut substanța psihotropă - amfetamină, pe care a păstrat-o la sine până la 30.09.2014, când o parte din cantitatea de substanță psihotropă obținută, depozitată într-un pachetel din hârtie de culoare verzuie, a înstrăinat-o lui Balan Alexandru, investigator sub acoperire la efectuarea măsurii speciale de investigație – achiziția de control de la membrul grupării Sarivan N., substanță ce ulterior a fost ridicată și care, conform raportului de expertiză chimică nr. 8413 din 03.10.2014 reprezintă substanța psihotropă - amfetamină, cu masa totală de 0,025 grame.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, de comun acord și împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut substanța narcotică - hașiș, pe care a păstrat-o la sine până la 04.11.2014, când o parte din cantitatea de substanță narcotică obținută, depozitată într-un șervețel din hârtie, a înstrăinat-o lui Balan A., substanță care, constituind patru fragmente de substanță solidă, cleioasă, presată, de culoare cafenie-închisă, ulterior au fost ridicate și care, conform raportului de expertiză chimică nr. 8851 din 14.11.2014, reprezintă substanța narcotică - hașiș, cu masa totală de 1,61 grame.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, de comun acord și împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut substanța narcotică - hașiș, pe care a păstrat-o la sine până la 06.11.2014, când o parte din cantitatea de substanță narcotică obținută, depozitată într-un șervețel, a înstrăinat-o lui Balan A., la prețul de 1.000 lei, substanță care, constituind o substanță solidă, cleioasă, presată în formă de paralelipiped de culoare cafenie-închisă, ulterior a fost ridicată de la ultimul și care, conform raportului de expertiză chimică nr. 9731 din 12.11.2014, reprezintă substanța narcotică - hașiș, cu masa totală de 98,138 grame.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, de comun acord și împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut substanța narcotică - hașiș, pe care a păstrat-o la sine și la domiciliul său, situat pe str. Kiev 16/6, ap. 6, mun. Chișinău, până la 10.11.2014, când în timp ce încerca să înstrăineze o parte din cantitatea de substanță narcotică, a fost reținut în flagrant, iar în cadrul percheziției corporale și la domiciliul temporar al acestuia, au fost depistate și ridicate mijloace financiare rezultate din înstrăinarea substanțelor narcotice și 15 plastine de origine vegetală cleioase, presate, sub formă dreptunghiulară, de culoare brună, care conform rapoartelor de expertiză chimică nr. 8871 și 8872 din 12.11.2014 reprezintă substanța narcotică - hașiș, cu masa totală de 1426,493 grame.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, în partea stabilirii pedepsei, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul comercializării substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului procurorul a indicat că prima instanță n-a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, în particular nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpat, de faptul că infracțiunea face parte din categoria celor deosebit de grave, a fost săvârșită de un grup criminal organizat, de faptul că inculpatul nu a participat sub nici o formă la descoperirea infracțiunii și nu a colaborat cu organul de urmărire penală, de personalitatea inculpatului și anume că, la moment nu era încadrat în vreo activitate stabilă și utilă societății, precum și de faptul că traficul ilicit de substanțe narcotice și consumul abuziv de droguri este problema majoră a societății, ce menține tendințele de influență negativă atât asupra situației infracționale, cât și asupra sănătății publice.

Totodată, apelantul a menționat că prima instanță nu a luat în considerație că art. 2171 alin. (4) Cod penal, prevede expres ca pedeapsă complementară privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, pe un termen de la 1 la 5 ani, însă inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa complementară minimă, care conform prevederilor art. 65 Cod penal, este aplicabilă și atunci când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea special a Codului penal, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat.

Astfel, reieșind din scopul pedepsei penale, și anume de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnațiilor, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, apelantul a invocat că stabilirea unei pedepse prea blânde poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat și alte persoane, a altor infracțiuni similare, motiv pentru care inculpatului Sarivan N. urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai aspră.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel și de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Sarivan N. să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 4 ani și 8 luni închisoare.

În motivarea apelului declarat, a indicat că prima instanță n-a reținut drept circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului față de fapta comisă, de asemenea nu a luat în considerație faptul că inculpatul are la întreținere trei copii minori, fapt confirmat prin certificatele anexate și o mamă în etate, care de asemenea este la întreținerea inculpatului și este bolnavă, circumstanță ce urma să fie calificată de către prima instanță drept atenuantă.

Astfel, ținând cont de cele invocate și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, apelantul a considerat că prima instanță urma să reducă pedeapsa inculpatului, în baza art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal, la limita minimă de 4 ani și 8 luni privațiune de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, pronunțată integral 16 iulie 2015, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, *cu referire la apelul declarat de procuror*, instanța de apel a menționat că prima instanță stabilit o pedeapsă corectă inculpatului, considerând că pedepsele principală și complementară, stabilite inculpatului, sunt echitabile.

Procurorul a solicitat aplicarea pedepsei maxime față de inculpat, deși nu a fost constatată nici o circumstanță agravantă. Respectiv, prima instanță a conchis justificat să nu rețină ca circumstanță agravantă condamnarea anterioară a inculpatului, dat fiind faptul că antecedentele penale sunt stinse.

În acest context, instanța de apel a susținut poziția primei instanțe de apreciere critică a solicitării procurorului cu privire la aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii pe un termen de 10 ani, dat fiind că potrivit art. 78 alin. (3) Cod penal, în cazul în care există circumstanțe agravante, se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal. În circumstanțele cauzei, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limita maximă admisibilă a pedepsei cu închisoare este de 10 ani închisoare.

Astfel, instanța de apel a considerat că nu există nici un temei legal de a stabili inculpatului o pedeapsă maximă, ținând cont de lipsa circumstanțelor agravante, iar pedeapsa stabilită de prima instanță este una echitabilă, motiv pentru care a respins apelul declarat de procuror.

4.2. *Cu referire la apelul declarat de avocat în numele inculpatului*, instanța de apel a reținut că argumentele invocate sunt neîntemeiate, deoarece prin prisma prevederilor art. 76 Cod penal, existența a 3 copii minori la întreținere și a unei mame în etate, care se află de asemenea la întreținerea inculpatului, nu constituie circumstanțe atenuante, iar prima instanță a luat în considerație aceste circumstanțe și a individualizat în mod corespunzător pedeapsa aplicată inculpatului.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii, recurentul a indicat că instanțele de fond și apel, la stabilirea pedepsei cu închisoare de numai 5 ani, au ignorat faptele privind clasificarea infracțiunii, care este una deosebit de gravă, antecedentele penale ale inculpatului și gravitatea infracțiunii, comisă în mai multe episoade de circulație a substanțelor narcotice și psihotrope în scop de înstrăinare, de un grup criminal organizat și în proporții deosebit de mari. Respectiv instanțele judecătorești, fără a lua în considerație argumentele invocate, au aplicat inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare, sub limita minimă prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, sancțiunea căruia prevede închisoare de la 7 la 15 ani.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2015, pronunțată integral la 15 ianuarie 2016, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a statuat că la judecarea cauzei, atât prima instanță, cât și cea de apel pripit au reținut doar anumite circumstanțe, recunoașterea vinei și căința sinceră a inculpatului, ce au permis aplicarea pedepsei minime față de inculpat, însă nu au ținut cont de faptul că infracțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, a fost comisă de un grup criminal organizat, inculpatul nu a participat sub nici o formă la descoperirea infracțiunii, precum și de faptul că traficul ilicit de substanțe narcotice și consumul abuziv de droguri este o problemă majoră a societății, care menține tendințele de influență negativă atât asupra situației infracționale, cât și asupra sănătății publice.

În urma celor expuse, instanța de recurs a statuat că nu au fost pe deplin respectate criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate de art. 75 Cod penal, precum și scopul legii penale, prevăzut de art. 61 Cod penal.

Astfel, instanța de recurs a conchis că soluția adoptată de către instanța de apel era contrară prevederilor legale, fiind comisă eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, la care recurentul a făcut trimitere, astfel persistând temeiul de casare a soluției adoptate: pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată contrar prevederilor legale, eroare care nu putea fi corectată de către instanța de recurs, fiind necesară casarea totală a deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2016, pronunțată integral la 18 aprilie 2016, apelul declarat de avocat în numele inculpatului a fost respins, ca nefondat, iar apelul declarat de procuror a fost admis parțial, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în partea dată, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sarivan Nicolai, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, a fost condamnat, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a anloagelor lor pe un termen de 5 ani.

9. În motivarea soluției adoptate, *cu referire la apelul declarat de procuror*, instanța de apel a constatat că recunoașterea de către inculpat a vinovăției în săvârșirea infracțiunii incriminate în mod eronat a fost reținută, de către prima instanță, drept circumstanță atenuantă, or recunoașterea vinovăției, care în cauză a atras incidența procedurii simplificate de judecare a cauzei, în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, nu mai putea fi

valorificată drept circumstanță atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

Totodată, instanța de apel a constatat că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală, conform materialelor cauzei (f.d. 235, vol. I), condamnarea anterioară urmând să-l convingă asupra necesității corijării comportamentului său și încetării conduitei infracționale, acest fapt neavând însă loc, deoarece inculpatul și-a continuat activitatea infracțională, fapt ce dovedește că pedeapsa anterioară nu și-a atins scopul și inculpatul, aflându-se la libertate, nu a conștientizat prejudiciabilitatea acțiunilor sale și importanța valorilor sociale lezate, săvârșind o nouă infracțiune deosebit de gravă, în componența unui grup criminal organizat și neparticipând sub nici o formă la descoperirea infracțiunii comise.

În același timp, instanța de apel a reținut că inculpatul a comis o infracțiune ce atentează la circulația legală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, iar criminalitatea creată de droguri, prin consecințele sale de ordin social, economic, medical, cultural și politic, cauzează prejudicii considerabile nu numai intereselor de stat, dar și celor ale societății și ale multor persoane particulare.

Astfel, instanța a conchis că în pofida circumstanțelor expuse, instanța de fond a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, în quantum mai apropiat de limita minimă prevăzută la sancțiunea de la art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal.

În contextul celor constatate, instanța de apel a considerat că scopul legii penale, în cauza deferită judecării, putea fi atins doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, în mărimea care ar atinge scopul de reeducare a inculpatului, dar și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care instanța a conchis asupra necesității admiterii apelului declarat de procuror.

Cu privire la apelul declarat de avocat în numele inculpatului, instanța de apel a reținut că solicitarea acestuia privitor la stabilirea față de inculpat a unei pedepse în limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal este neîntemeiată, deoarece recunoașterea vinovăției de către inculpat nu mai putea fi valorificată ca circumstanță atenuantă, în virtutea efectului judecării cauzei în procedură simplificată asupra pedepsei aplicate inculpatului.

În același context, instanța de apel a reținut că prezența copiilor minori la întreținerea inculpatului poate fi luată în considerație la individualizarea pedepsei, dar nu constituie un criteriu pentru stabilirea pedepsei în limita minimă prevăzută de lege.

Totodată, cu referire la faptul caracterizării pozitive a inculpatului, instanța de apel a reținut că partea apărării nu a prezentat careva probe în susținerea acestui argument, ceea ce atestă netemeinicia motivului dat.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a menționat că va ține cont de gravitatea infracțiunii, care este una deosebit de gravă, de prezența circumstanței atenuante – căința sinceră a inculpatului, de lipsa circumstanțelor agravante, de motivul infracțiunii, de persoana vinovatului, care anterior a fost condamnat, dar a continuat să

încalce legea penală, de faptul că infracțiunea comisă atentează la relațiile sociale cu privire circulația legală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, de faptul că infracțiunea a fost comisă de un grup criminal organizat, iar inculpatul nu a participat sub nici o formă la descoperirea infracțiunii. De asemenea, la individualizarea pedepsei, instanța de apel a menționat luarea în considerare a faptului că inculpatul are la întreținere trei copii.

Astfel, instanța a conchis de a stabili inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor pe un termen de 5 ani, în limitele sancțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, în raport cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, considerând că această pedeapsă este una echitabilă și va realiza scopul instituit de legea penală.

10. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar de avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului, după la 12 mai 2016, care în temeiul art. 427 alin. (6) Cod de procedură penală, sub aspectul că *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, solicită casarea acestora, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa de 4 ani 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat următoarele:

- instanțele de fond și apel urmau a considera drept circumstanță atenuantă prezența la întreținerea inculpatului a trei copii minori;

- inculpatul a recunoscut integral fapta săvârșită, ceea ce a contribuit esențial la elucidarea și stabilirea tuturor circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea justă și rapidă a cauzei, a înaintat cererea în vederea examinării cauzei în procedură simplificată, se caracterizează pozitiv, are trei copii minori la întreținere și se căiește sincer în cele comise, iar în prezența circumstanțelor date, instanțele de fond și apel urmau să reducă pedeapsa aplicată inculpatului, la limita minimă prevăzută de sancțiune, și anume de 4 ani 8 luni închisoare, în conformitate cu prevederile art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal.

11. Pe cauză este depusă referință de procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat, din motiv că solicitările invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței unei erori de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, iar pedeapsa stabilită este aplicată în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76-77 Cod penal, de efectele acestora prevăzute la art. 78 Cod penal și în coroborare cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*. Acest temei instanța de recurs îl apreciază ca fiind eronat indicat, or criticile recurentului vizează doar operațiunea individualizării pedepsei aplicate inculpatului, efectuată de către instanțele judecătorești, circumstanță care indică asupra existenței altui temei de recurs, și anume a celui prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Determinând că criticile recurentului privesc individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, motive care au fost indicate inclusiv în cererea de apel și asupra cărora instanța de apel s-a expus, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de apel, la rejudecarea cauzei, s-a conformat indicațiilor instanței de recurs, care vizau inclusiv chestiunea individualizării pedepsei și s-a pronunțat în mod argumentat în partea dată, concluzii pe care Colegiul penal le susține pe deplin, din următoarele considerente.

Astfel, Colegiul penal constată reținerea, de către instanța de apel, a faptului că solicitarea apărării privitor la stabilirea față de inculpat a unei pedepse în limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal era neîntemeiată, deoarece recunoașterea vinovăției de către inculpat nu mai putea fi valorificată ca circumstanță atenuantă, în virtutea efectului judecării cauzei în procedură simplificată, care implică reducerea limitelor minime și maxime a pedepsei cu o treime.

Colegiul penal reține că instanța de apel, la rândul său, a conchis asupra faptului că prezența copiilor minori la întreținerea inculpatului putea fi luată în considerație la individualizarea pedepsei, dar nu constituia un criteriu pentru stabilirea pedepsei în limita minimă prevăzută de lege.

Totodată, cu referire la faptul caracterizării pozitive a inculpatului, instanța de apel corect a reținut că partea apărării nu a prezentat careva probe în susținerea acestui argument, ceea ce atesta netemeinicia lui.

Colegiul penal constată că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care este una deosebit de gravă, de prezența circumstanței atenuante – căința sinceră a inculpatului, de lipsa circumstanțelor agravante, de motivul infracțiunii, de persoana vinovatului, care anterior a fost condamnat, dar a continuat să încalce legea penală, de faptul că infracțiunea comisă atentează la relațiile sociale cu privire circulația legală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, de faptul că infracțiunea a fost comisă de un grup criminal organizat, iar inculpatul nu a participat sub nici o formă la descoperirea infracțiunii. De asemenea, la individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul are la întreținere trei copii.

Astfel, instanța de apel a conchis de a stabili inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor pe un termen de 5 ani. Colegiul penal apreciază că pedeapsa în cauză a fost stabilită în limitele sancțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, în raport cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind echitabilă și care va realiza scopul instituit de legea penală.

Colegiul penal conchide că argumentele recurentului, care au constituit obiect de discuție inclusiv la judecarea cauzei în ordine apel, au fost examinate multiaspectual, instanța de apel pronunțându-se motivat asupra chestiunilor invocate.

În sensul celor constatate, reieșind din plenitudinea expunerii instanței de apel asupra motivelor, care inclusiv au fost invocate în recursul deferit prezentei examinări, Colegiul penal conchide că temeiul pentru recurs, invocat de recurent, nu și-a găsit confirmare, iar motivele de apreciere critică a individualizării pedepsei aplicate inculpatului, sunt neîntemeiate. Totodată, Colegiul penal nu atestă alte careva erori, ce ar constitui temei de implicare în soluția instanței de apel, în sensul casării hotărârii acesteia.

Din aceste motive, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, deoarece este vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului Sarivan Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2016, în cauza penală în privința lui *Sarivan Nicolai Marcu*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 iulie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti